

[Steen.]

Forhold gaaende ud paa, at disse Foranstaltninger egentlig er Landbruget til Skade og Udtryk for den øvrige Befolknings manglende Forstaaelse af Landbrugets Forhold. Den enkelte Landmand, som ikke argumenterer eller tænker politisk, men som tænker paa sin Bedrift og sin Økonomi, er selvfølgelig for længst klar over det sande Forhold. Spørger man den jyske Kartoffel-dyrker, som har Leveringsret til en af Kartoffelmelsfabrikkerne, om det har nogen Betydning for ham, saa vil han svare: Ja, det har den største Betydning for mig i disse vanskelige Aar. Spørger man den lollandske Sukkerroedyrker, om Sukkerordningen nu ogsaa betyder noget for ham i hans Økonomi, vil han smile overbærende og svare bekræftende. Der kan med Rette diskuteres om Kornprisernes Størrelse, men ingen Landmand, der dyrker Korn ud over Forbruget i egen Bedrift, er noget Øjeblik i Tvivl om, at uden Kornloven vilde Forholdene, med de Kornpriser, der da maatte regnes med, være langt, langt vanskeligere, end de i dette Øjeblik er.

Men naar det er Sandheden — og den Sandhed kender alle —, mon det saa ikke var i Landbrugets Interesse, forudsat at man har dets sande Interesse for Øje, da at indstille denne Agitation, en Agitation, der naturligt føles som en topmaalt Urime-lighed af den øvrige Del af Befolkningen, som netop i Forstaaelse af Landbrugets vanskelige Forhold og Landbrugserhvervets Betydning for hele Samfundet har erkendt Nødvendigheden af alt dette og vist sin Villighed til at bære sin Del af den fælles Byrde? Paa ganske samme Maade agiteres der af disse politisk indstillede Landbrugsledere med Hensyn til Prisstigningen. Hver Gang Priserne stiger, lyder der Beklagelser, og Regeringens Politik faar Skylden, men mon dog nogen havde tænkt sig, at den Række Foranstaltninger, hvoraf jeg her har nævnt nogle enkelte, skulde have virket anderledes end netop prishævende? Naturligvis ikke. Og endelig er den Krone-sænkning, som gennemførtes paa et for Landbrugserhvervet saare kritisk Tidspunkt, naturligvis ogsaa i sine Virkninger prishævende. Den Ændring i Kroneværdien, som for øvrigt synes at være den eneste Foranstaltning, man synes at ville anerkende som noget, der har været af Værdi og Betydning, har man i den Grad forset sig paa, stirret ensidigt paa, at man ganske synes at have overset, at den Industri, man i Tide og Utide angriber for den Beskyttelse, den har, har faaet netop sin stærkeste Be-

skyttelse i Kraft af denne Ændring af Kroneværdien. Jeg ser, at de jyske Landboforeningers Formand, Hr. Hauch, i sin Tale i Aarhus i Aar paa ny har beskæftiget sig med og efter Evne søgt at skabe Uro om hele dette Spørgsmaal, dog ved denne Lejlighed stilende mod en Ordning efter Princippet: fast for Stigning, men bevægelig mod Fald. Det er ikke noget ukendt Handelsprincip. De Udtalelser, Hr. Hauch fremsatte i Fjor, gik i stik modsat Retning, men der er jo altid en Variation i det. Som Landbruget har sin store Betydning, hvad alle erkender, har de øvrige Erhverv det ogsaa, og de burde efter min Opfattelse være forskaanet for den staaende Kritik, for hvilken de er Genstand. Det, som er vor fælles Vanskelighed, er den Begrænsning af Importen, som i Dag er de snart ikke længere nye Princippers Vilkaar. Men her er Forholdet dog dette, at vi ved Hjælp af den Handelspolitik, vi med Valutacentralen som Redskab har ført, har oparbejdet en Eksport, der for Tysklandseksportens Vedkommende fra i 1932 at udgøre 146 Mill. Kr. igennem en Aar for Aar jævnt tiltagende Stigning, som udelukkende falder paa Landbrugseksporten, nu udgør det dobbelte, nemlig for 1937—38 296 Mill. Kr. og for indeværende Aar sandsynligvis noget over de 300 Mill. Kr.

Naar de jyske Landboforeningers Formand, Hr. Hauch, i sin Tale ovre i Aarhus i denne Forbindelse udtalte, at Landbruget forlangte Afsætning for saa mange Varer, som Udlandet vilde købe, saa maa jeg sige, at det var et saare beskedent Ønske, fremsat af en Mand som Hr. Hauch, der saa godt som nogen ved, at Tyskland intet vil købe. Det, Tyskland derimod vil, er at bytte med Varer, hvilket jo unægtelig giver hele Spørgsmaalet en anden og mere kompliceret Karakter. Det, der under disse Forhold er Regeringens Opgave, er at tage et berettiget Hensyn til alle de forskellige økonomiske og erhvervsmæssige Interesser, der i Befolkningen er knyttet til en saadan Byttemandel. Det har Regeringen gjort, og jeg tilbageviser som uberettiget Paastanden om, at det skete med Tilsidesættelse af eller manglende Forstaaelse af den Eksportinteresse, som vel i første Række er Landbrugets, men i Virkeligheden er hele Befolkningens sande Interesse.

Med Hensyn til Skatterne vil det være baade rimeligt og naturligt at afvente Resultatet af den nedsatte Skattekommissions Undersøgelser, men over for den Agitation, der paa det Omraade føres,